

Jézus valóságos Isten, vagy valóságos ember volt közöttünk?

(A válogatások a Hang kötetek II. kiadásából vannak, ami alapján a Hang-kereső is készült.)

A válogatás a Jézus gyermekkorára, illetve a nyilvános működése előtti időre vonatkozó Hang-leveleket is tartalmazza.

1/27.

Hogyan lehet Jézus valóságos Isten, és valóságos ember?

Jézusom! Mostanában sok vita folyik arról, hogy Te hogyan lehetsz valóságos Isten, és ugyanakkor valóságos ember? Kérlek, világosítsd ezt meg nekem!

HANG:" Barátom! Hogyan lehet az, amit kérdezel? Sehogyan. Tévedésben vagytok. Hogyan lehetne valaki valóságos, igazi ember, és ugyanakkor valóságos, igazi papagáj? Sehogyan! Ami a létrendben lefelé képtelenség, az felfelé is az. Az igazi embert nemcsak az jellemzi, hogy minden emberi tulajdonsággal elvileg rendelkezik, hanem az is, hogy nem emberi tulajdonságokkal nem rendelkezik. Nem lehet valaki egyazon pillanatban valóságos ember is, és valóságos papagáj is. Ha igazán ember, akkor nem igazán papagáj, ha igazán papagáj, akkor nem igazán ember.

Sajnos, jó szándékkal sok butaságot csináltatok már. Azért imádkoztam értetek a kereszten, hogy szeretni tudjalak benneteket butaságotok ellenére, így: 'Atyám bocsásd meg nekik, mert nem tudják., mit cselekszenek.' -

Én köztetek is, amikor valóságos ember voltam, akkor valóságos ember voltam. Igaz, megtehettem azt is, hogy valóságos Isten legyek, de ilyenkor valóságos Isten voltam. Nagyon is valóságos ember voltam akkor, mikor elmondtam, hogy kérhetnék az Atyától tizenkét ezred angyalt segítségül, és nem voltam ugyanakkor Isten is.
EVANGÉLIMI ALÁTMASTÁS

Valóságos Isten akkor voltam, mikor emberségemet teljesen elrejtettem előletek. Igen, az EUCHARISZTIA alapításakor. De abban a pillanatban valóságos Isten voltam, s nem voltam valóságos ember.

Amikor példát adtam nektek, olyankor mindig valóságos ember voltam. Mikor Lelkem újjászülő Erejére volt szükségetek, akkor már nem ember, hanem valóságos Isten voltam. Ezért mondhattam, hogy jobb nektek, ha elmegyek. Belőlem élni csak azért tudtok, mert valóságos ember voltam. De akkor nem voltam Isten. Általam élni csak úgy és csak azáltal tudtok, hogy Isten vagyok, és nem ember."

6/477.

Mi volt Jézussal nyilvános működése előtt?

A Názáretben való nevelkedésem alatt sokat kellett tanulnom kívülről, tehát az emberi megtapasztalásokra nekem is éppen olyan szükségem volt, mint bárkinek, aki emberként születik a földre.

És még többet kellett tanulnom belülről. Nekem fokozottan fontos és szükséges volt az imádság. Vagyis az az állapot, szellemi elmélyülés, mely által bensőmben ráláthattam arra, hogy honnan jöttem, miért jöttem, kikhez jöttem, és hová megyek vissza. Tehát a gyakorlati emberi cselekvések által kibontakozó élet és a szemlélődő

életforma erkölcsileg arányban állt nyilvános működésem ideje alatt eltöltött életemmel, küldetésemmel.

Ez azt jelenti, hogy nyilvános működésem előtt sem voltam szándékomban, és az Atyámmal való kapcsolatomban más, mint bármikor később. Egy hasonlittal élve: Amit közel negyven évig csendben, halkán, pianóban csak közvetlen családomnak, vagy csupán önmagamnak muzsikáltam, azt ezután hangszóróval fölerősítve, világgá kiáltottam. Hát ez történt. Bennem semmi minőségi változás nem történt. Csupán az történt, hogy küldetésem teljesítése következtében szükségszerűen jobban Magamra, tanításomra irányítottam a közvélemény figyelmét.

6/441.

Első kijelentésem a nyilvánosság előtt ezért így hangzott: "Betelt az idő." (Mk. 1: 15). Velem érkezett a világvége! Általam, Velem és Bennem már mindenki tudhatja, ha akarja, hogy hogyan néz ki a tökéletes, boldog ember. Példát adtam nektek. Minden problémátokra megoldás vagyok. És csak ÉN vagyok megoldás. Senki más! Bennetek élek

8/639.

Amint fizikai erőfeszítés nélkül becsületes ember nem tudja biztosítani testének fönmaradását, úgy szellemi erőfeszítés nélkül sem lehetséges biztosítani a lelki fejlődést. Merem mondani, hogy ez a második még fontosabb, mint az első, mivel a lelki életben megállás nincsen. Vagy előre halad valaki, vagy visszafejlődik. Én ebben is példát adtam nektek. Mindannyiszor, amikor kétségek gyötörtek, elvonultam beszélgetni Atyámmal, s addig nem tágítottam, amíg értelmileg megnyugtató választ nem találtam problémáimra. Tanítványaimnak is feltűnt, hogy miután imádságaimból visszatértem hozzájuk, mennyire határozott, mennyire egyenes, mennyire zavarmentes tudtam lenni. Ez is oka volt annak, hogy kérték, tanítsam meg őket imádkozni.

9/749.

Te nagy tévedésben vagy! Én szoktam templomba járni, és ebben is példát adtam nektek. Aki kerüli az Én házamat, annak az otthon végzett imája - enyhén szólva - fabatkát sem ér! Én nem tanítottam soha senkit arra, hogy ne járjon templomba, hanem ehelyett imádkozzon otthon. A templomba járók nem azért mennek templomba, hogy imádkozni lássák őket az emberek, hanem azért, mert van egy olyan megjelenési formám, amellyel csak ott lehet találkozni így Velem. Az pedig már a jó szándékodat is megkérdőjelezi, amikor azt állítod, hogy a templomba járók a templomon kívül bűnös tevékenységet űznek. Mérhetetlenül több és gonoszabb tevékenységet űznek a templomba nem járó, az otthon imádkozók, mint az Én házamba járók!

10/779.

Drága Gyermekekem! Engem félreismert akkor is a világ, amikor emberalakban jártam közöttetek, és félreismer most is, amikor különböző megjelenési formában itt élek közöttetek.

Akkor is, és most is gondolkodás-átalakítást kértem és kérek tőletek. Igen. Másképpen kell gondolkodnotok Rólam, mint eddig. Nálam emberibb ember nem volt és nem is lesz a földön.

Én elsősorban nem bámulandó, csodálandó, még csak nem is imádandó vagyok, hanem követendő!!! Példát adtam nektek, hogy úgy éljete, ahogyan Én éltem közöttetek. Ezt pedig csak akkor tudjátok megtenni, ha nem álmodoztok, hanem beszélgettek Rólam, és főleg beszélgettek Velem!

10/780.

Én aztán igazán EGY voltam az Atyával, s mégis, még nekem is szükségem volt arra, hogy akár éjszakákat átímádkozzam, hogy lássak tisztán, és képes legyek tenni azt, amit jónak felismertem. Miből gondolod, hogy ennél kevesebbrel te célhoz juthatsz? Nincs időd rendszeres imára, elmélkedésre? Aki örökkévalóságban gondolkodik, annak mindig van ideje arra, ami kapcsolatban van az örökkévalósággal. Az ember pedig olyan lény, aki az örökkévalóságból jött és az örökkévalóságban van végleges otthona. Ember az, aki mindent eszköznek tart e cél érdekében. Aki nem ezt teszi, annak ellenére, hogy szellemi lény, az embertelen.

13/1138.

Többször említettem már a HANG-könyvekben, hogy embernek nem szoktatok születni. Emberré VÁLNI kell! Egyértelműen tökéletes ember csak Én voltam! Példát adtam nektek (János 13;15)!

“Mert példát adtam néktek, hogy a miképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjete.”

Az emberi természet és Én, teljesen fedjük egymást! Mindaz, ami a különböző kultúrákban és vallásokban az emberi természet tökéletes kibontakozását valósítja, Bennem egyértelműen megtalálható. Tehát nem ellentét, hanem egység van köztem, és az emberi természet tiszta megnyilvánulása között.

Ami a különbséget illeti, az az, hogy az emberi természet letisztult formáját Tőlem függetlenül, Engem nem ismerve, csak a sok és nehéz reinkarnációk sorozatát vállalva tudjátok elérni, és csak így tudtok eljutni a megfelelő megvilágosodásra. Míg aki Engem befogad, az azt a VILÁGOSSÁGOT fogadja be, AKI megvilágosít minden világra jövő embert azért, hogy Isten gyermeke legyen (János 1;12)!

A jó szándékú, de téves lelkiismerettel élő ember is Engem akar megvalósítani. Ilyen értelemben igaz az, hogy csak Bennem lelhet üdvösséget mindenki! A rossz szándékú ember tudatosan él lelkiismerete ellen. Üdvösségét tehát saját elgondolásaiban véli meglegelni. Természetes, hogy az ilyen ember nem képes üdvözülni! Nem, mert nemcsak nem törődik lelkiismeretének finomításával, hanem egyenesen ellentétben áll ezzel! Az ilyen ember egyetlen vallásban sem üdvözülhet, míg az előbbi bármiféle vallásban üdvözülhet.

13/1157.

Szüleidet te választottad. Mindenki maga választja szüleit. Ebben is példát adtam nektek.

13/1206.

Ma például nem papokra van szüksége a világnak, hanem szerető szívű emberekre! Az egyházak urai a mindenkori háborúkban igyekeztek az erősek oldalán menetelni, és szó sem lehetett arról, hogy hirdessék tanításom lényegéhez tartozó kijelentésemet, amely így hangzik: "Inkább szeressétek ellenségeiteket" (Lukács 6:35)! A történelemben a vallásháborúk voltak, és jelenleg is azok a legborzalmasabb háborúk.

Hierarchia = szent uralom. Ez fából vaskarika, mert a szentség ott kezdődik, mikor valaki nem uralkodni akar, hanem szolgálni! Éppen tanítványaim lábát mostam, amikor ezt mondtam: "Példát adtam nektek (János 13:15)!"

14/1305.

Mert valóságos ember voltam, ezért Nekem is időre volt szükségem, hogy behangolódjék e zongorám. Tehát mindenkor tudati szintemnek megfelelő információkat tudtam Atyámtól átvenni és közölni. ...

Nagy tévedésben vagy! Semmiféle dematerializáció nem történt akkor, amikor Engem le akartak taszítani a szakadékba. Egyszerűen arról volt szó, hogy tanítványaim, e szépszál legények körülfogtak, és Én a zavaros tömegben szépen odébbálltam. Nem volt hát szó semmiféle csoda-dologról! Ha csak egyszer is ilyen történt volna, akkor már nem tudtam volna azt mondani, hogy mindenben példát adtam nektek. Én soha nem használtam fel saját előnyömre istenséget! Ha csak egyszer is ilyet tettem volna, akkor az evangéliumot írók ezt azonnal kiszínezték volna! Ők is olyanok voltak, mint ti, a mostani írók! Minden rendkívülit szenzációként kezeltek és adtak tovább. Az ÉN "elhaladásaim" alkalmával ilyesmit hiába keresel!

15/1388.

Annak érdekében, hogy ne kelljen vállalnotok Engem, kitaláltatok, hogy Nekem azért kellett meghalnom, hogy megváltoztassam Isten szándékát veletek szemben, és nem azért, hogy példát adjak nektek! Pedig Isten szándéka mindig a felétek áradó szeretet volt, és Én, életem minden mozzanatában példát adtam nektek, hogy hogyan szeressetek, és mindig tiltottam, hogy gyilkoljatok (Máté 26:52). Az a kard, amit valaki kiránt, hogy embertársát megölje, az pontosan azt juttatja a kárhoz, aki a kardot kirántotta. Ezt jelenti az, hogy elvész a kirántott kard által a kardot rántó! Azt pedig remélem, nem kell magyaráznom, hogy a kard minden gyilkoszsámat szimbolizál!

Kedves Barátom! Semmiféle kényszer nem szabad alkalmaznia annak, aki szeret. De azt sem szabad megengedned, hogy más kényszerítsen téged arra, aminek Én pontosan az ellenkezőjét kívánom. Bár tudnád befolyásolni gyermekedet abban, hogy ne vállalja az embergyilkosság megtanulását. De ez csak annyiban függ tőled,

hogy elmondod véleményedet, és azt is, hogy számodra szomorú dolog az, ha valaki gyilkosságra esküszik föl. A katonaságnál ugyanis ez történik!

19/1841.

Kérdező: JÉZUS HARCAIRÓL

1. *Jézus hogyan harcolt a Sátánnal?*
2. *Jézus testi-lelki szenvedéseit meg lehet érteni?*
3. *A legnagyobb szellemek sem értik egészen Istent?*

HANG: "Drága Gyermekeim!

1. Az a harc, amit nekem vívnom kellett és kell még ma is a Gonosszal, nem holmi birkózás! Részemről egy egyértelmű tanúságtevés amellett, hogy az Isten a szeretet körén belül mindenható, a szeretet körén kívül pedig nem létező! Részemről a "harc" ebből állt és áll ma is!

A Sátán részéről pedig abból áll e "harc", hogy a szeretet körén kívül is erőltetni akarja az Isten boldogító létét. Azért van erre lehetősége, mert Isten mindenben benne van létben tartó módon, de boldogítóan csak a szellemvilágban lehet Isten létéről beszélni. Ő azért harcol a földön, hogy vagy tagadják le az emberek Isten létét, vagy fogadják el, hogy a szeretettől függetlenül is boldogítani tud az Isten. A földön mindkét próbálkozása rendszeres. A földön túli létben csak a másodikkal próbálkozhat.

Mivel Bennem az Isten testesült meg, ezért arra nem vehetett rá, hogy önön létemet tagadjam, de arra megpróbált rávenni, hogy a szeretet körén kívül is, különböző bűvészkedéssel (test kívánsága, szemek kívánsága, élet kevélysége) fogadjam el a boldogság elérésének legalább a lehetőségeit, mert ha nem, akkor érezteti velem a szeretetlenség szenvedést okozó hatalmát testemen, lelkemen pedig azt, hogy Isten létének megtapasztalása nem lehet állapotoszerű a földön, tehát, ha Felettem nem is tud győzelmet aratni, van lehetősége arra, hogy győzelmet arasson azok felett, akiket Én nagyon szeretek. Tehát az Ő harca abból állt és áll ma is, hogy felkínálja Nekem ezt az alternatívát: Vagy behódolok, és akkor többé-kevésbé megmenthetem szeretteimet a különböző testi-lelki szenvedésektől a földi élet idejére (János 15;19), vagy nem hódolok be, és akkor Engem okolhatnak még azok is, akikben bíztam, mert miattam nem juthatnak kettőről háromra a földi élet mulandó kincseinek, örömeinek megszerzésében.

Bedobta tehát a Sátán azt az ördögi elvcsúsztatást, hogy ha már magam miatt hű is maradnék az Atyámhoz, legalább az enyéim érdekeit tartsam szem előtt, s legalább őket ne küldjem bárányokként a farkasok közé! Ezt az ördögi csalit alig utasítja vissza közületek pár ember. Önmagatokat még feláldoznátok Értém, de gyermekeiteket, unokáitokat, arról szó sem lehet!

Én továbbra is tanúságot teszek Atyám mellett. Ez az Én "harcom"! Teszem ezt a világos beszéddel, hogy az Általam mérhetetlenül szeretett minden embernek a boldogsága, csakúgy, mint az Enyém, a múlandó élet elvesztésével jár együtt (Máté 10; 39). A Sátán harca pedig továbbra is az, hogy vagy istentagadóvá, vagy bálványimádóvá igyekszik tenni azokat az embereket, aki a földön élnek!

2. Az Én szenvedéseimet megérteni lehet, de átélni nem! Személyes nélküli

szereket nem léteznek a földön, mert a föld nem mennyország! Szeretet nélküli szenvedés létezik, mivel a pokol már a földön is létezik. A föld a pokolnak egy olyan megjelenése, amelyben csak a bódulatba menekülés, tehát valamiféle fájdalomcsillapító segítségével csökkenthető a szenvedés. Akik nem ezt választják, hanem a szeretetet, azoknak nem a keresztjük lesz kisebb, hanem az erejük lesz nagyobb! A föld az ilyen! Nem kell hát a nagyon szeretőknek a nagy szenvedésektől megijedniük, mert a nagy szeretet óriási erőket képes mozgósítani bennetek!

3. Pontosan kell megfogalmazásodban. Istent csak Isten fogja át teljesen, mivel LÉNYEGES különbség van Isten és a teremtmények között. Amint az Isten soha nem lehet nem-Isten, Bennem sem lehetett, úgy a teremtmény soha nem lehet nem-teremtmény, tehát valóságos Isten! Ez nem von le semmit abból, hogy Én valóságos ember voltam, mert nem ugyanaz volt Bennem a valóságos ember, aki a valóságos Isten. A valóságos ember a názáreti Ács volt. A valóságos Isten pedig ebben a názáreti Ácsban az az örök isteni lényeg, aki képes a szeretet mindenhatóságában felvenni emberi természetet, amint a Nap képes sugaraival bevilágítani a sötétséget. De az már nem lehetséges, hogy a megvilágított részek képesek legyenek arra, hogy létrehozzák a Napot! A sötétség egyre világosabb lesz, annak arányában, ahogy a Nap fényét befogadja, de soha nem juthat el oda, hogy önmagával le tudná cserélni a Napot! Az Én emberségem olyan örök emberség, amellyel kapcsolatban kezdetről lehet beszélni, de végről soha! Emberségem soha nem lesz EGY és ugyanaz, mint az istenségem! A ti emberségetek nemcsak lehet azonos, hanem nem is lehet más, mint istenségetek, mivel amennyire sikerül megistenülni valakinek, annyira lesz tökéletes ember. Nálam nem így van. Nekem nem kell törekednem a megistenülésre, mert az vagyok. Nekem arra kellett törekednem, hogy tanúságot tegyek a tökéletes emberségemről! Ez az Én "harcom"! Erről nem mondok le, nem is mondhatok le soha! E téren ugyanúgy alá voltam vetve a fejlődés törvényeinek, mint bárki más! De az Én isteni lényem soha nem lehet tökéletlen! Tehát mindig hozza azt a tökéletes emberi formáját, amely számotokra örök példakép! Ha ti nem célozzátok meg azt, hogy megistenüljétek, akkor embertelenné váltok. Ha Én nem célzom meg, hogy emberré legyek, akkor nem tudok nektek példát adni, s nem tudom megmutatni a gondolkodásátalakításnak egyedül biztos irányát arra, hogy egyre emberibbé váljatok!

Drága Gyermekek! Médiomomnak mondtam, hogy szeretnék hosszabb tanulmányt diktálni az Én megtestesüléséről és a ti megistenülésekről. De a szeretet arra kötelez, hogy amíg levelekre, kérdésekre kell válaszolnom, addig ez legyen a legfontosabb. Így jelenleg csak morzsákat tudok adni arról a FORRÁSRÓL, amelyből a ti gyakorlati, hétköznapi szeretet-éleletek táplálkozni képesek.

Megáldalak a TISZTÁNLÁTÁS LELKÉVEL!"

23/2293.

Higgy jobban, és inkább az angyalok jelenlétében és azok erejében, mint a negatív erőben! Angyalaim mindig rendelkezésedre állnak, ha olyan természetes ember akarsz lenni, akiben, aki által Én szerethetem azokat, akikkel együtt élsz a földön. Akiben Én élhetek, annak nem kell fakírkodnia. Az nyugodtan ehet, pihenhet, és

normális mértékben tévét is nézhet! Az Én Lelkem a rend lelke, és nem a rendkívüliségek Lelke! Soha nem mondhattam volna, hogy mindenben példát adtam nektek, ha nem lettem volna normális, természetes ember! Ti sem lehettek a világ világossága, ha olyan életformát erőltettek magatokra, ami rendkívüli!

30/3041.

E két kijelentésem: 'mindent átadtam nektek', és 'még sok mondanivalóm volna', nem ellentmondás. Mindent átadtam nektek részben kifejtve, részben magjában. A magjában átadott mondanivalómat (ilyen többek között a reinkarnáció is!), majd a Szentlélek fogja kibontani nektek, akik az idő tengelyén élő fejlődő ember lévén, egyre alkalmasabbá váltok erre.

Ne meggyógyulni akarjatok, hanem megtérni! Vagyis, akarjatok elmélyülni abban a HIVATÁSBAN, amely mindenki számára kell, hogy a legfontosabb legyen. Mindenkinek HIVATÁSA A SZERETNI TANÍTÁS! Ennek feltétlen feltétele az, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy Én, Jézus, szerettelek titeket! Erre adtam példát, de nemcsak példát, hanem az erőt is biztosítom mindenki számára, aki befogad Engem életébe (János 14;23)! Az általam megkívánt megtérés, se nem hitvallás, se nem szertartás kérdése. Az általam megkívánt megtérés SZERETÉS kérdése. A soha senkinek nem ártás, a mindig mindenkinek megbocsátás, és a lehetőségek szerinti szolgáló szeretés kérdése! Tehát annak SZERETÉSNEK a kérdése, amelyet Én, Jézus tanítottam és elétek éltem!

28/2860.

Én, Jézus, aki bár tökéletes ember és tökéletes Isten is vagyok, szintén úgy szemlélek benneteket, mint valóságos ember, de istenségemet, éppen miattatok, már nem tudom Magamon kívül helyezni. Így hát, nemcsak mint ember, hanem úgy, mint Isten is mondom azt, amit mondok!

35/3731.

Kérdező: JÉZUS ISTENSÉGÉRŐL

Uram, Jézus! Miért tagadják istenségedet azok, akik előbbre imádói voltak istenségednek? Ez valami visszafejlődés?

HANG: *"Kedves Barátom!*

E témában nem lehet fejlődésről vagy visszafejlődésről beszélni. Ez egy egészen más kategória. Itt vágányátállításról van szó!

Elmondom, hogy miért történt ezeknél az embereknél e vágányátállítás:

Olyan belső és külső folyamatok egybecsengéséről van szó ezeknél, amely folyamatok gyökere nem csupán az, hogy nem élték meg értelmük és szívük összhangját, s engedték, hogy értelmüket mindenek fölé helyezték, hanem arról, hogy nem bírták elviselni e bennük lévő disszonanciát, akár azért, mert látták, megtapasztalták feletteseik megalázó fölényét, holott ezek az „előjárók” sem szívükben, sem értelmükben nem voltak méltók arra, hogy „előjárók” legyenek, akár azért, mert egyéb okok miatt, saját értékeik kibontakoztatása beljük szorult.

Ha valaki nincs megelégedve sem önmagával, sem azokkal, akik fölötté hatalmat akarnak gyakorolni, akkor három ténnyel találja magát szemben, három szempontot kell figyelembe vennie.

*Az **egyik szempont** az, hogy fölmérve „előjáróit”, ezeket leírja életéből úgy, hogy*

ne számítsanak többé hatékony, életet meghatározó tényezőknél.

A **másik szempont** a lélekben lévő disszonanciával való szembesülés. Szembesülés azzal a kettősséggel, amely az értelem és a jót akaró szív között fennáll. Ez Nálam nem jöhetett szóba, de nálatok igen. Akik ezt a szembesülést el akarják kerülni, egy olyan bódulat irányában döntenek, amely pillanatnyilag, átmenetileg, a benső béke látszatát érezteti velük. Csökkenti, ideig-óráig esetleg meg is szünteti a megtérésre serkentő készítés kellemetlen érzését.

A **harmadik szempont** egy döntéskényszer tudomásul vétele. Mindenkinek döntenie kell, hogy a meglátott jóért képes-e minden gyalázatot, szenvedést, mellőzést, sőt, ha kell, halált is vállalni, és ugyanakkor képes-e olyan nyitottságra, tanulékonyságra, aminek következtében vállalja, hogy a jelenleg legjobbnak látott jót egy jobbra le tudja cserélni.

Az nem elég, ha valaki csak áldozattá válni képes egy meglátott jóért. Erre minden valamire való terrorista is képes. Ez még nem alázat! Készségesnek, nyitottnak kell lenni mindig a jobb irányában. E kettő együtt az az alázat, amely igazolja, hogy vállalt valaki Engem, mint UTAT!

Azok, akik az Én istenségemet tagadják, holott előbbre imádattal borultak le Előttem, nem vállalják azt a nyitottságot, azt a tanulékonyságot, amely az áldozatvállalással karöltve az Általam felkínált alázatot kívánja meg tőlük (Máté11;29). Szívük és értelmük disszonanciájának elviselésére olyan pótcselekvések irányában haladnak, amelyek gyökeres megoldás helyett tüneti kezeléssel teszik lehetővé számukra, hogy elviselhetővé legyen lelkükben az alázat hiánya.

Mindazok, akik a meglátott jóért úgy válnak áldozattá, hogy nyitottak maradnak a jobb irányában, szükségszerűen elindulnak azon a golgotai úton, amelyen Én, Jézus, jártam előttük. Az ilyen testvéreim által vállalt vértanúság és a jobb irányban lezártak (pl. terroristák) vértanúsága között a nagy különbség az, hogy az Én vértanúim élet-odaadottságát nem erőhiány, hanem a boldog örökkévalóságban kibontakozó, de már a jelenben is átélhető benső béke okozza. Azok, akik nem az Én vértanúim, lehetnek ugyan hősök, de mindenképpen egy kívülről ható erőegyensúly megbillenésének áldozatai. Tehát lelkük mélyén semmiképpen sem állapotyszerűen vértanúk! Az ilyen vértanúságra csak az istenségemet is elfogadók képesek. Tehát azok, akik mindenkor készek érveket felsorakoztató párbeszédre, és soha nem készek arra, hogy hatalmi szóval belefojtsák valakibe az érveit.

Fontos megjegyezni, hogy attól még nem lesz senki Engem elfogadó, állapotyszerű vértanúvá, ha elhiszi istenségemet. Szükséges, hogy erre az istenségemre rátegye az életét! Szükséges elfogadnia, hogy az Isten ember arcú a Földön. Ezért még abban is tisztelnie kell az embert, aki ezt önmagával szemben sem teszi meg. Szeretni kell azt is, aki még önmagát sem szereti! (Kábítószeresek, szenvedélybeteg, gyilkosok, garázdák és mindenféle bűnt elkövetők!) Ezekben csak istenségem elfogadása által képes bárki is Engem látni, Engem szeretni, értem élni, mivel ezekben is benne vagyok rászoruló módon!

Azok tehát, akik istenségemet elfogadják, amikor a szolgáló szeretet cselekedeteit végzik, ilyenkor nem jót tesznek, hanem a természetüknek megfelelően jól élnek, mert istenségem által Én, Jézus, élek bennük! Ezek tehát nem a cselekedeteik által jók, tehát nem úgy van, hogy hol jók, hol nem jók, hanem természetük szerint jók Általam (János 14;23). Ezért nem is ők a jók, hanem Én, Jézus, vagyok a jó bennük. Már nem is ők élnek, hanem Én élek bennük! Tehát még jóságukra sem lehetnek büszké! Nem imádkozhatják a „farizeus imáját” (Lukács 18;11-12)!

Nem létezik a világon olyan ember, bármilyen felekezethez, valláshoz tartozik is, hogy minden körülmények között képes lenne jól élni, tehát benső békével, harmóniával, a hazataláltság örömeivel állapotyszerűen rendelkezni, ha nem fogadja

el istenségemet (János 15;5), holott elfogadhatná! Az, aki bár megismerhet, s nem fogadja el istenségemet, az előbb-utóbb emberségemmel sem fog tudni, Nekem megfelelő módon, szóba állni.

Amikor emberként éltem közöttetek, emberségemet különösképpen olyankor hangoztattam, amikor valaki istenségemből akart mulandó hasznot húzni. Az ilyen kijelentéseimből azt következtetni, hogy a lényegét tekintve Én ugyanúgy voltam EGY az Atyával, mint bárki emberfia, annak ellenére, hogy soha nem beszéltem arról, sőt mindig vigyáztam, hogy ne azonosítsam a ti kapcsolatokat az Atyával egyenlőnek azzal a kapcsolattal, amelyet Én élek meg az Atyámmal, s ezért mondtam mindig „az Én Atyám és a ti Atyátok” szavakat, tehát ebből azt következtetni, hogy csak azok a kijelentéseim mérvadók, amelyekkel emberségemet emeltem ki, ez nagy lelki veszéllyel jár!

Egyszerűen nemcsak arról van szó, hogy aki tagadja istenségemet, az képtelen átélni emberségemet is, hanem arról, hogy elvileg is le kell mondania arról, hogy útként vállaljon Engem, aki minden rászorulóban - éppen istenségem által - valóban jelen vagyok (Máté 25;40).

Most nem térek ki ugyan részletesen arra a 6 (hat) megjelenési formámra, melyekről evangéliumaimban világosan beszéltem, de felsorolom ezeket:

- 1. Megtestesülésem által: emberi módon.*
- 2. Evangéliumaimban: sugalmazott módon.*
- 3. Egyházamban: titokzatos módon.*
- 4. A szentségben: szentségi módon.*
- 5. Az Engem szeretőkből: kegyelmi módon vagyok jelen.*

(Ebben az ötben Én érzékeltetem veletek szeretetemet), és

- 6. Minden emberben: rászoruló módon valóban jelen vagyok.*

(E jelenléti módomban Én vágyom a ti szeretetekre!)

E megjelenéseim istenségem valósága nélkül csak szép szóvirágok lennének, melyek inkább csak bódítanak, semmint boldogíthatnának benneteket.

Ne feledd! Jönnek majd hamis krisztusok, hamis próféták, és ha lehet, még a választottakat is megtévesztik. Nemcsak úgy, hogy magukat krisztusoknak és prófétáknak mondják, hanem úgy is, hogy tagadják Bennem azt, Aki éppen értetek, valójában vagyok!

A teremtő Istennek feltétlenül meg kellett teremtenie az Önmagához méltó teremtményt. Önmagához pedig csak Önmaga méltó. Ezért feltétlenül teremtményesülnie kellett. Ez történt Általam, Velem és Bennem! Az értetek vállalt Önmagam kiüresítése nem más, mint az, hogy istenségem alapján olyan tökéletes ember tudtam lenni, aki mindenkor és minden embernek nemcsak példaképe, de az emberré váláshoz szükséges erőforrása is lettem! Tehát nemcsak arról van szó, hogy Nélkülem semmit sem tehettek, hanem arról is, hogy Általam, Velem és Bennem mindenre és mindenkor képesek vagytok, ami a benső békéteket, boldogságotokat illeti!

Megáldalak benneteket ISTENSÉGEM TELJESSÉGÉBEN EMBERSÉGEM ELFOGADÁSÁRA!"

36/3780.

Kérdező: MINT MEGTÉRT EMBER, NEM KAPOK MEGÉRTÉST.

Tehát neked semmiképpen sem feladatod az, hogy megváltoztasd körülményeidet, hanem az, hogy megváltoztasd látásodat! Tehát pontosan az, amire Én, Jézus, példát adtam nektek.

37/4007.

Természetetekben, mint első kegyelemben, benne hordjátok mindazt a lehetőség, amire szükségetek van ahhoz, hogy olyan emberekké váljatok, amilyen ember-példát Én, Jézus adtam nektek. Ez azt jelenti, hogy minden, amit lelkiileg jónak ítélték meg, az Tőlem jön!

39/4208.

Én, Jézus három dologban nem adtam példát nektek.

a). Nem adtam példát arra vonatkozóan, hogy hogyan viselkedjétek a főpapokkal, az egyházi méltóságokkal kapcsolatban. Azért nem adtam, mert nem is adhattam.

Nektek nincs birtokotokban olyan emberismeret, amellyel Én, Jézus rendelkeztem. Nemcsak a lelkekbe láttam bele, hanem mindenkinek láttam előző életeit is, s ezért mondhattam olyan kemény szavakat a vallási méltóságoknak, amilyen kemény szavakat mondani nektek azért nincs jogotok, mert senkiről, tehát a főpapokról sem tudjátok, hogy mit hoztak magukkal, milyen hatások érték őket eddig, és azt sem tudjátok, hogy hogyan működtek eddig együtt Isten kegyelmével. Ha e három közül csak egyet is nem tudtok, ítéletet emberről nem mondhattok. A valóság az, hogy a három közül egyet sem tudhattok úgy, mint Én tudtam.

Én, Jézus három dologban nem adtam példát nektek.

b). Nem adtam példát a gyümölcssterméselle kapcsolatban sem. Nem, mert Én vagyok a szőlőtő és ti a szőlővesszők. Gyümölcs nem a tőn terem, hanem a vesszőkön. Nem mentegethetitek tehát magatokat eredménytelen munkátok láttán azzal, hogy Én, Jézus is magamra maradtam nyilvános működésem befejeztével.

c). Nem adtam példát a Mária-tiszteletről sem. Azért nem adtam, mert részben tudtam, hogy aki Engem szeretni fog, az tisztelni fogja anyámat is. Másrészt nekem Édesanyámmal kapcsolatban olyan példát kellett adnom, hogy ti hogyan viselkedjétek saját édesanyátokkal kapcsolatban. Vagyis fel kellett hívnom a figyelmeteket arra, hogy nem a vérkapcsolat a legfontosabb kapcsolat, amelyért élni-halni kell, hanem az a kegyelmi kapcsolat, amely Istenhez, mint Abszolút ELSŐHÖZ kell, hogy kössön benneteket.

40/4224.

Mivel minden ember szellemi lény, ezért a koncentráls-képesség azt igényli, hogy foglalkoztassátok, mivel e képességnek erejét és irányát rátok bízta a Teremtő. Tehát már teremtettséged folytán vállalnod kell azt, hogy gondolataidnak ura akarj lenni. Az evangéliumoknak, a HANG könyveknek vagy egyéb értékes szellemi termékeknek, főleg verseknek figyelmes olvasása, az elmélyült, koncentrált, összeszedett imádság, az emberi kapcsolatokban a másakra figyelés, ezek mind-mind alkalmas eszközök arra, hogy a szemtelen szellemek próbálkozásait gyengítsék, vagy akár meg is szüntessék.

Bizony minden szellemi teremtménynek arra kell törekednie, hogy eledele az Isten akaratának teljesítése legyen, amint Én, Jézus erre példát adva, be is jelentettem nektek (János: 4.34). Ennek pedig belülről kifelé kell megtörténnie! Tehát arra kell

törekedned, hogy okosan foglald el magadat. Abban biztos lehetsz, hogy Istenen nem múlik semmi! Isten Általam, a te Jézusod által bebizonyította, hogy nemcsak van, de érted van! Én, Jézus valóban érted élek benned! Hinni helyetted nem tudok, de értelmes gondolataid által segíteni tudlak hited növekedésében.

40/4332.

Kereszthalálomat és tanításomat nem szabad ellentétbe állítani egymással. A kereszthalálom következménye volt a tanításomnak. Olyan kort választottam földi életem megszületésére, amely korban kisarkítottan tudtam igazolni számotokra, hogy minden áron érdemes ragaszkodni tanításomhoz! Így olyan példát adtam nektek, amely pontosan a kereszthalálom miatt és által mindenki számára iránymutató tud lenni.

43/4730.

Kérdező: NEM TUDOM, HOGYAN KELL ÉRTELMEZNI A HANG ÁLTAL MONDOTT GONDOLATOKAT!

1. Szeretnék példát kérni Jézustól, hogyan kell másokért élni?
2. Hogyan kell érteni azt, hogy Jézus legyen az első?
3. Minden héten imaórát tartok 3-4 fővel. Ez az Istentől van, vagy csak az én mániám?

HANG: "Drága Gyermekekem!

1. A másokért élésnek elvi és gyakorlati megvalósítása a következő: soha senkinek ne árts, mindig mindenkinek bocsáss meg, és segíts ott, ahol erre lehetőséged nyílik. Senkivel ne tarts haragot, és azt a jót tedd az éppen előtted álló emberrel, amit szeretnél, hogy veled is tegyenek. Ha ezt a tudatoddal el tudod fogadni, és a szíveddel, mint szándék-központoddal meg tudod motiválni, akkor meg fogod élni azokat a tartalmakat, amelyeket az üdvösség gyakorlati feltételül állítottam: " jertek ide Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ levetése óta nektek készített királyságot, mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok, mezítelen voltam és felruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok engem, börtönben voltam és eljöttetek hozzám. "(Mt 25; 34-36.) Én, Jézus ezt kérem minden gyermekemtől kétezer éve, hogy legyetek egymás gondviselői, vagyis ÍGY éljetek egymásért!

2. Akkor vagyok első az életedben, ha a fent említett elvi és gyakorlati látás-és magatartásmódot, vagyis a jézusi szeretetet Értem és Rám építve teszed. Értem, hogy boldogságod megtalálád a Nekem adott életedben, és Rám építve, mert egyedül vagyok a világon, akiben egész biztos, hogy nem fogsz csalódni, mert én soha nem hagylak magadra.

3. Nagyon jól teszed, ha rendszeresen imádkozol olyan testvéreiddel, akik ezt szívügyüknek érzik, de itt is igaz az, hogy senkire sem szabad ráerőltetni semmit. Még az imát sem! Az sem baj, ha e törekvésedben egyedül maradsz. Nem, mert Én, Jézus úgyis azt a szándékot nézem, amivel az imádat meg akarod tölteni, nem pedig azt, hogy hányan és meddig mondjátok az imát. Imádságotokat szebbé, tartalmasabbá tudnátok tenni, ha rendszeres időközönként értelmeznétek az

evangéliumokban elmondott szavaimat is. Szentlelkem vezetni fog benneteket, ha nem egymás, hanem önmagatok megjavítására teszitek a hangsúlyt.

Nagyon szeretlek, és megáldalak a BÖLCSESSÉG LELKÉVEL!"

43/4763.

Minden jó szándékú kezdeményezést Lelkem áldása kísér, és minden rossz szándékú kezdeményezés az ördögtől van. Ha a jó szándékú kezdeményezést jó cselekedetek követik, mindegy hogy minek hívják azt a közösséget, Lelkem vezeti őket. Ha a jó szándékú kezdeményezést nem követi jó cselekedet, akkor mindegy hogy minek nevezik magukat, csak Rólam beszélnek, de nem Engem képviselnek! A ti felelősségetek eldönteni az evangéliumok tükrében, hogy mi számít jó cselekedetnek. Én, Jézus mindenesetre példát adtam belőle!